

ASOCIAȚIA DE SPRIJIN A COPIILOR HANDICAPAȚI FIZIC – ROMÂNIA
FILIALA ARGEȘ

ASCHF-R Cont lei: RO37BRDE030SV05735700300/ BRD GSG Pitești Str. Găvana III, Bl. B1, Sc. A
Filiala Argeș Cod fiscal: 8071082 Ap. 1, Cod 110102,
Telefon/fax: rds: 0348/807334, e-mail: aschfr@rdslink.ro blog : <http://aschfrdisabilitate.wordpress.com>

EVELUAREA IMPLEMENTĂRII ȘI RESPECTĂRII DREPTURILOR PERSOANELOR CU HANDICAP CONFORM LEGII 448/2006 – ÎN JUDEȚUL ARGEȘ

INTRODUCERE

Această lucrare a fost posibilă urmare finanțării făcute de **Banca Mondială** în cadrul programului „GRANTURI MICI” - prin F.D.S.C.

Am avut **partener** în proiect „Asociația Handicapaților Neuromotori – Argeș” prin voluntarii acestuia și o bună **colaborare cu „Universitatea Pitești”** prin voluntari și **D.G.A.S.P.C – Argeș** pentru completarea bazei de date.

A.S.C.H.F-R s-a implicat major în ceea ce privește apariția noii legislații – **Legea 448/2006** de protecție a persoanelor cu handicap, alături de „**Liga pentru Apărarea Drepturilor Persoanelor cu Handicap**” condusă de doamna **Luminița Gheorghiu**, cât și de alte ONG-uri pentru persoanele cu handicap, prin:

- depunerea de amendamente la cabinetele parlamentarilor argeșeni
- susținerea amendamentelor la audierile organizate de comisiile abilitate ale parlamentului
- participarea la întâlnirea organizată de consilierul președintelui României, domnul Claudiu

Săftoiu, alături de alte ONG-uri, pentru determinarea urgentării apariției noului cadru legislativ.

Un rezultat notabil pentru A.S.C.H.F-R a fost acceptarea tuturor amendamentelor depuse, de către „**Comisia pentru egalitatea de șanse**” a **Camerei Deputaților** și cuprinderea acestora **în avizul** dat de aceasta.

Ca o consecință a celor de mai sus, am considerat necesar să ne implicăm civic în continuare, să evaluăm, prin implicarea civică a familiilor care întrețin persoane cu handicap, cum se implementează noile drepturi legislative și dacă sunt respectate drepturile persoanelor cu handicap în Argeș, în acest sens, gândind un chestionar.

Analizând prevederile legale, am constatat că **persoanele cu handicap „grav” și „accentuat”**, indiferent de categoria acestora, fizic, vizual, auditiv, somatic etc., **sunt beneficiarele celor mai consistente drepturi.**

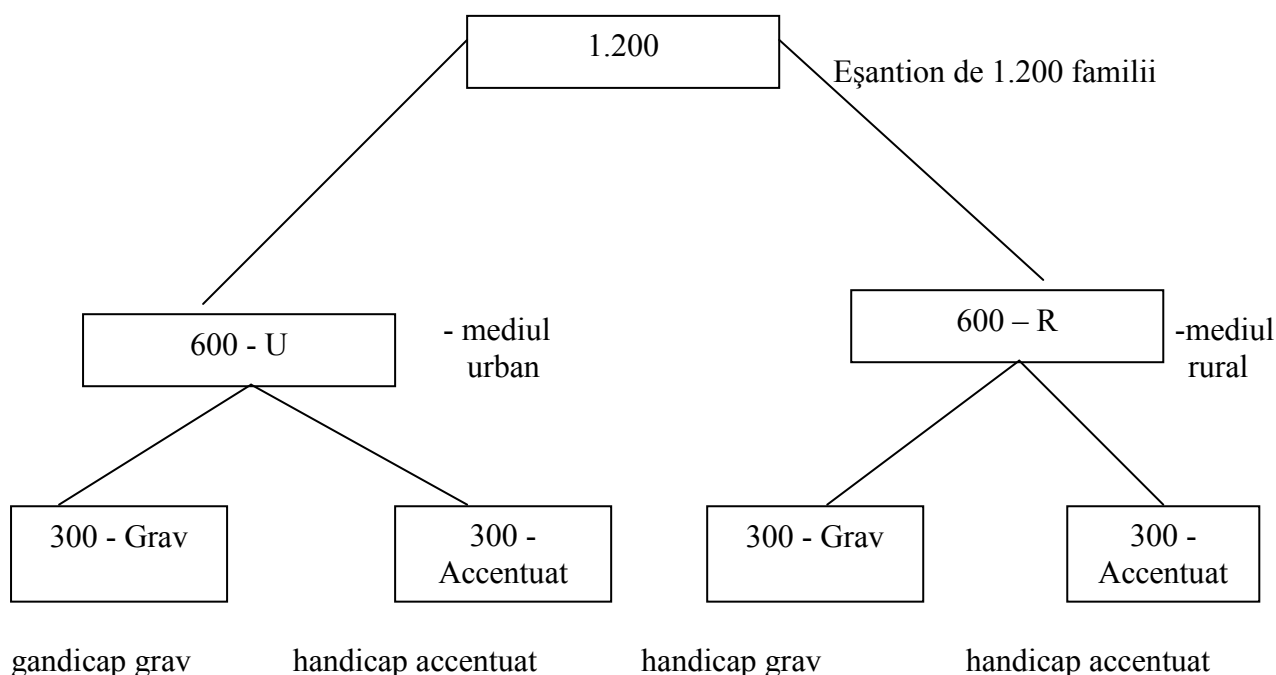

Acest proiect este finanțat în cadrul Programului de Granturi Mici al Bancii Mondiale

Statistica persoanelor cu handicap în județul Argeș cât și statistica privind domiciliile, sub aspectul mediului urban sau rural, ne-au condus spre a ne adresa, printr-un chestionar cu întrebări punctuale și în subsidiarul acestora, la **1.200 de familii** (în care regăsim 1 sau 2 persoane cu handicap) din care, **600 cu handicap „grav” și 600 cu handicap „accentuat”**, adresabilitatea fiind **50% mediul urban și 50% mediul rural**, pentru fiecare grad.

În Argeș, **numărul copiilor cu handicap** reprezintă aproximativ **10% din totalul persoanelor cu handicap** și, pe cale de consecință, **120 de chestionare, 10% din total, au fost expediate familiilor acestora** respectând proporțiile privind mediul urban și rural și proporțiile pentru „grav” și „accentuat”.

Eșantionul de 1.200 de familii l-am considerat reprezentativ și se prezintă, ca adresabilitate, astfel:

În ceea ce privește adresabilitatea la **mediul urban** am avut în vedere orașele: **Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș, Mioveni, Topoloveni, Costești** și am respectat proporțiile, privind adresabilitatea, raportându-ne la numărul de locuitori.

În ceea ce privește mediul rural, regăsim o multitudine de comune argeșene din toate zonele geografice ale județului Argeș, unde domiciliază membri ai A.S.C.H.F-R, A.H.N. Argeș.

INTERPRETAREA DATELOR

Chestionarele expediate puteau fi înapoiate, după completare, de către fiecare familie prin plicul cu răspuns plătit de către organizație, plic autoadresat.

Din totalul de 1.200 chestionare expediate, pe parcursul a 5 (cinci) luni: august, septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie 2007, s-au primit **351 chestionare** completate, **adică 29,25%** .

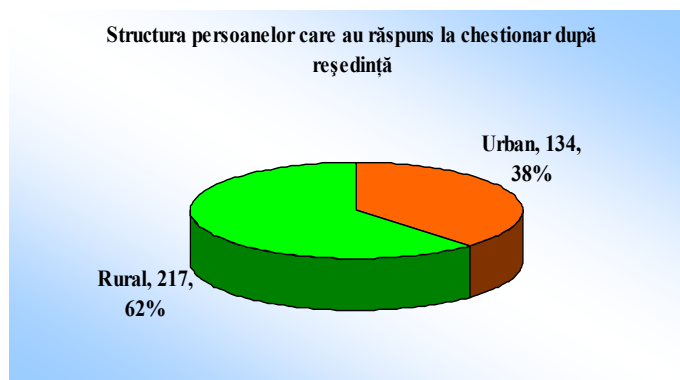
Acestea, după reședință, sunt **61,82%** răspunsuri din **mediul rural** și **38,18%** răspunsuri din **mediul urban**.

Constatăm o implicare civică mai mare în mediul rural, urmare a nevoii de comunicare mai mare și a unui mediu mai puțin stresant și insuficient informat.

Repartiția respondenților după reședință

Reședință	Nr respondenți	Structura respondenților (%)
Urban	134	38.18
Rural	217	61.82
Total	351	

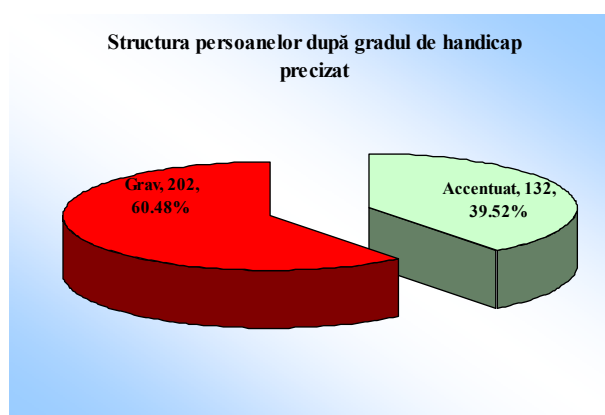
Repartiția respondenților după gradul de handicap precizat.

Cele 351 de familii care au răspuns, după gradul de handicap, se prezintă astfel:

202 – au precizat gradul „**grav**”; **132** au precizat gradul „**accentuat**” ; **17** – nu au precizat gradul

Regăsim **334 de respondenți** care au precizat gradul și redăm statistica și graficul:

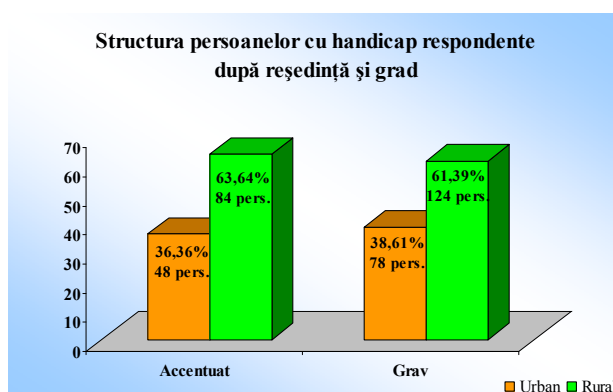
Grad handicap	Nr respondenți	Structura respondenților (%)
Accentuat	132	39.52
Grav	202	60.48
Total	334	100

Din cei 17 care nu și-au precizat gradul, 8 provin din mediul urban, 9 provin din mediul rural.

Repartiția respondenților după gradul de handicap și reședință

Grad handicap	Reședință		Total
	Urban	Rural	
Accentuat	48	84	132
Grav	78	124	202
Total	126	208	334

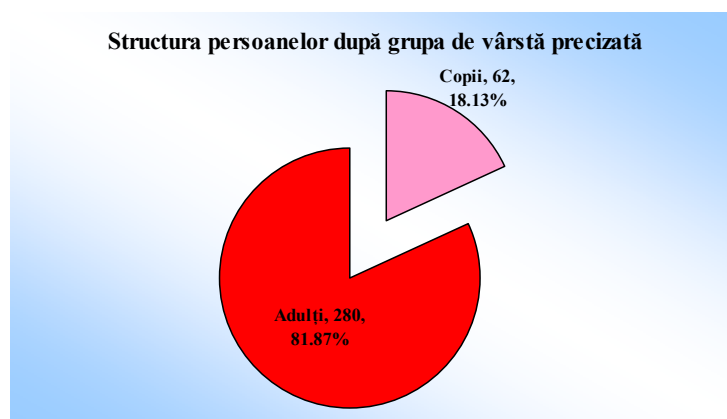
Am fost interesați să analizăm după criteriu de mai sus (grad și reședință) gradul de implicare al respondenților. Evident, atât după grad cât și după reședință cei din mediul rural s-au arătat mult mai interesați decât cei din mediul urban.

În chestionar am fost interesați de categoria de vârstă, copil sau adult, a respondenților, deoarece, am precizat la începutul lucrării că ne-am adresat și familiilor cu copii cu handicap.

Din totalul de **351 de respondenți**, **342 au precizat vârsta (97,44%)** și **9 nu și-au precizat vârsta**, în sensul de a bifa în chestionar, „copil”, „adult”.

Repartiția respondenților după vârstă – totalul de 342 persoane care au precizat reprezentând 100%

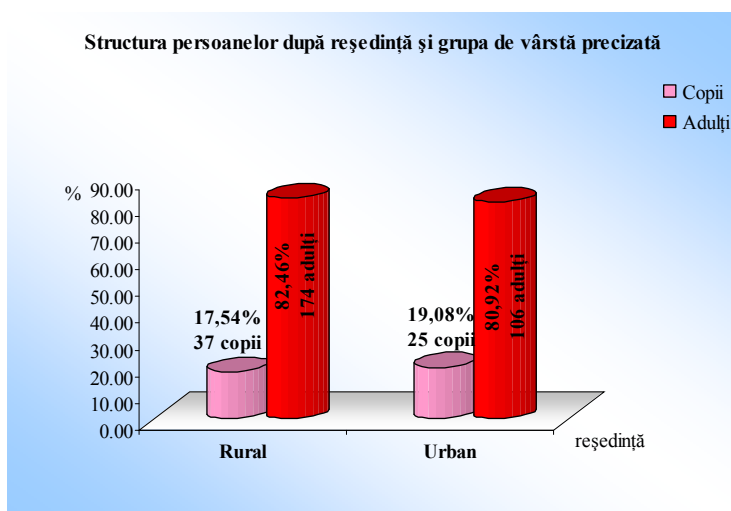
Vârstă respondenților	Nr respondenți	Structura respondenților (%)
Copii	62	18.13
Adulți	280	81.87
Total	342	

Vă prezentăm structura persoanelor după reședință și grupă de vârstă precizată:

Repartiția celor 342 de respondenți pe reședință și categoria de vârstă precizată

Reședință	Grupe de vârstă		Total
	Copii	Adulți	
Rural	37	174	211
Urban	25	106	131
Total	62	280	342

Este evident că atât pentru copil cât și pentru adult respondenții din mediul rural fac dovada unei implicări civice responsabile, depășind gradul de interes al celor din mediul urban.

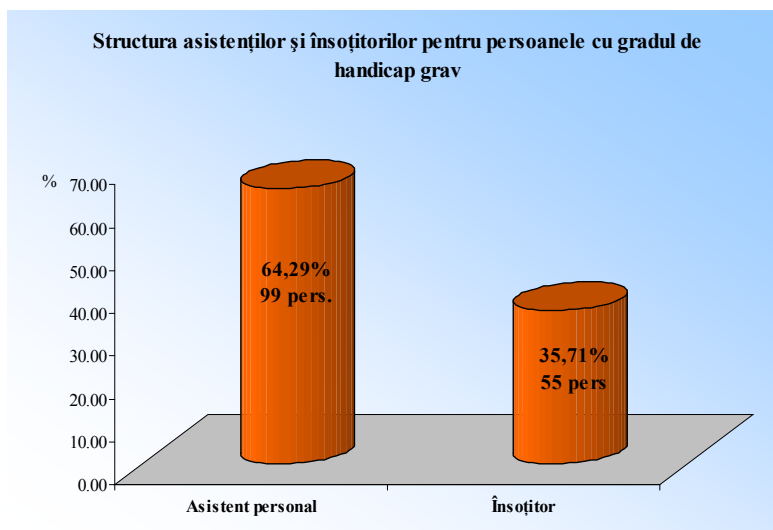

Deoarece în total eşantion avut în vedere ne-am adresat la 600 de familii în care regăsim handicapul grav, ne-am închipuit că în aceste familii regăsim „ **asistentul personal**” sau opţiunea „**însoţitor**”, în chestionar am solicitat să se precizeze în ce calitate răspund. Reamintim faptul că şi-au recunoscut gradul de **handicap grav** în chestionar **202** persoane şi este interesant de analizat câţi din aceştia au precizat „**asistent personal**” sau „ **însoţitor**”.

Din cele **202 persoane** cu gradul de handicap grav **154 persoane** au răspuns la această întrebare iar restul de **48 persoane** nu au răspuns la această întrebare.

Repartiţia asistenţilor personali şi însoţitorilor pentru persoanele cu gradul de handicap grav

Persoane cu grad de handicap grav	Nr persoane	Structura persoanelor (%)
Asistent personal	99	64.29
Însoţitor	55	35.71
Total	154	

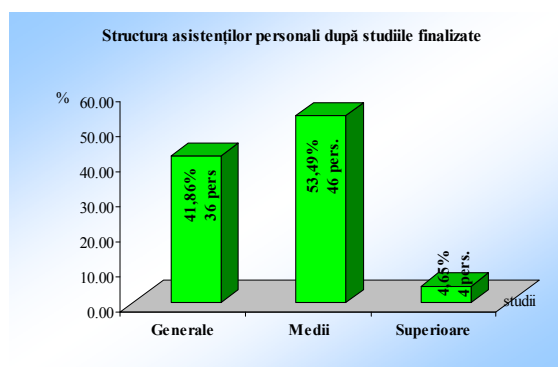
Am fost interesaţi şi de studiile asistenţilor personali, precizând variante de răspuns, studii generale, medii, superioare.

Nu înţelegem de ce cei **154** care au precizat calitatea de asistent personal sau însoţitor, în totalitatea lor nu şi-au precizat studiile. Numai 86 din 99 de asistenţi personali şi-au precizat studiile. La poziţia însoţitori rămânea la latitudinea adultului cu handicap să precizeze nivelul studiilor.

Repartiţia asistenţilor personali după studiile finalizate

86 asistenţi personali din cei **99 asistenţi personali** precizează ce studii au finalizat iar **13 asistenţi personali** nu precizează acest lucru.

Studii finalizate	Nr persoane	Structura persoanelor (%)
Generale	36	41.86
Medii	46	53.49
Superioare	4	4.65
Total	86	

Întrebările din chestionar au fost grupate pe zone de interes, urmărind drepturile persoanelor cu handicap prevăzute în **Legea 448/2006** pe capitole și secțiuni. Am conceput întrebările în sensul celor de mai sus cumulând, în multe cazuri, mai multe drepturi și punând întrebări, în subsidiar, variantelor de răspuns.

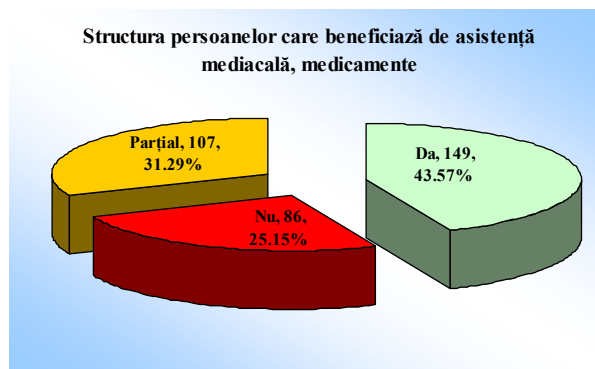
Secțiunea sănătate și recuperare

Întrebare: **„Beneficiați de asistență medicală, inclusiv medicamente, gratuit, pentru tratamentul ambulatoriu?”** – cu variante de răspuns: **da; nu; parțial**.

Repartiția respondenților care beneficiază de asistență medicală

Din totalul de **351 de respondenți au răspuns** la această întrebare **342 persoane (97,44%)** iar restul de **9 persoane (2,56%) nu au precizat** dacă beneficiază sau nu de asistență medicală.

Asistență medicală	Nr persoane	Structura persoanelor (%)
Da	149	43.57
Nu	86	25.15
Parțial	107	31.29
Total	342	

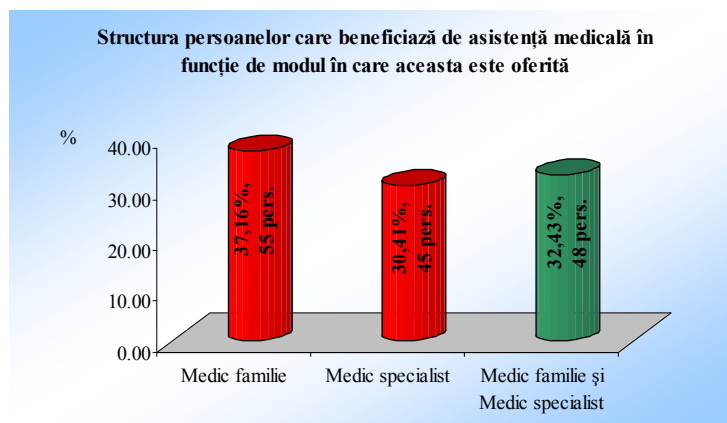

Totalul celor care au răspuns „nu”, îl considerăm în zona handicapului accentuat neasociat cu alte afecțiuni. Considerăm că nu au solicitat asistență medicală din mai multe motive: lipsa informațiilor privind recunoașterea ca asigurat în sistemul de sănătate prin existența certificatului de handicap; boli handicapante gen sechele poliomelită dar cu o stare de sănătate bună; lipsa medicului de familie în comunitate (mediul rural) și altele.

În subsidiar am pus întrebarea pentru cei care au răspuns „da”: **Dacă da, cine oferă toate acestea? Medicul de familie; medicul specialist.** Au precizat **148 de respondenți** din totalul de **149** care au răspuns cu „da” privind asistența medicală, ca beneficiari.

Repartiția persoanelor care beneficiază de asistență medicală după modul în care aceasta este oferită

Servicii oferite de	Nr. persoane	Structura persoanelor (%)
Medic familie	55	37.16
Medic specialist	45	30.41
Medic familie și Medic specialist	48	32.43
Total	148	

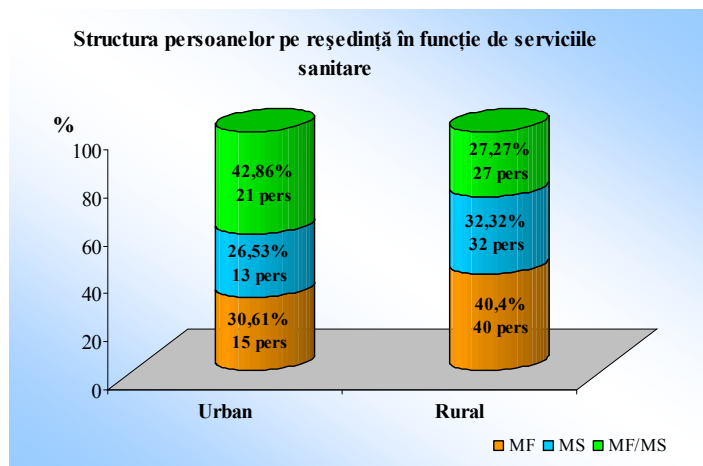

În mod evident regăsim persoane care au beneficiat de serviciile atât ale medicului de familie cât și ale medicului specialist, aspect care în procesul de recuperare este firesc.

Respondenții care au precizat că beneficiază de servicii medicale, în majoritate provin din mediul rural și vă prezentăm:

Repartiția persoanelor pe reședință în funcție de serviciile de sănătate

Reședință	Servicii de sănătate	Nr persoane
Urban	MF	15
	MS	13
	MF/MS	21
	Total	49
Rural	MF	40
	MS	32
	MF/MS	27
	Total	99
Total		148

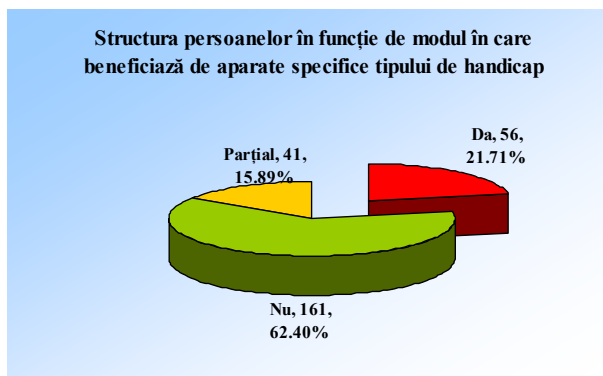
Tot la această secțiune, am fost interesați dacă în sistem beneficiarii de proteze, dispozitive, cărucioare etc., au gratuitate, așa cum prevede legea, în obținerea lor. În acest sens am pus întrebarea: **În procesul de recuperare/reabilitare beneficiați de produse de protezare, dispozitive, cărucioare, cârje, corsete, ghete ortopedice etc.? Gratuit?** cu variantele de răspuns: „da”; „nu”; „parțial”.

Din cele **351** de respondenți, **93** din aceștia (**26,50%**) **nu specifică** dacă beneficiază gratuit de aparate specifice tipului de handicap iar **258 de persoane (73,50%)** au specificat modul în care beneficiază de aceste aparate.

Vom regăsi respondenți care au răspuns la întrebare cu „nu” și explicăm aceasta prin aceea că aceștia provin din categoriile de handicap care nu necesită protezare (handicap vizual, somatic, surdocecitate) sau o mare parte din cei **161 nu sunt informați de un drept legal**.

Repartiția persoanelor în funcție de gratuitatea produselor de protezare, dispozitive, cărucioare, cârje, corsete etc (gratuit)

Tip răspuns	Nr persoane	Structura persoanelor %
Da	56	21.71
Nu	161	62.40
Parțial	41	15.89
Total	258	

Cei care au răspuns „da” adică gratuit 100% sunt din aceia ale căror produse solicitate se încadrează în plafoanele de preț stabilite de Ministerul Sănătății. Cei cu răspunsuri „parțial” sunt beneficiari de produse cu plafoane de preț, ale aceluiași minister, mai mici decât prețurile reale ale produselor și sunt obligați să completeze achiziționarea celor necesare cu bani proprii.

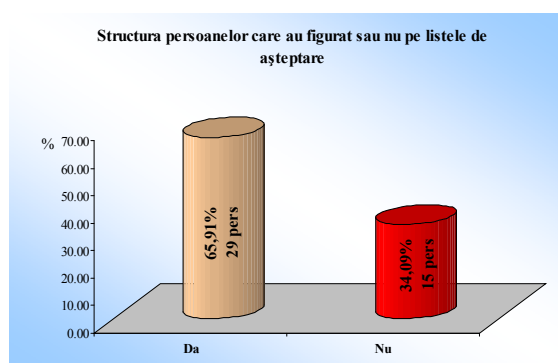
Considerăm că se impune o analiză serioasă a prețurilor din economie pentru produsele specifice persoanelor cu handicap și cuprinderea acestora în „Contractul Cadru” la prețuri reale, astfel încât familiile să nu mai fie obligate la eforturi financiare suplimentare.

Cunoscând faptul că la nivelul fiecărui CAS județean există liste de așteptare, pentru obținerea celor necesare, am solicitat respondenților să ne confirme în chestionar acest lucru și, dacă au fost puși în situația să aștepte, să precizeze perioada de așteptare, punând în subsidiarul întrebării dinainte, pentru cei cu „da” întrebarea: „**Dacă da, ați figurat în listele de așteptare?**” - cu variante de răspuns: „da”; „nu”; și **dacă da, cât?** – cu variante de răspuns: „3 luni”; „între 3 și 6 luni”; „mai mult de 6 luni”.

Din totalul de 56 respondenți care au confirmat că au beneficiat de produse specifice, la întrebarea de mai sus, privind listele de așteptare, 44 de respondenți au precizat privind aceasta.

Repartiția lor este următoarea:

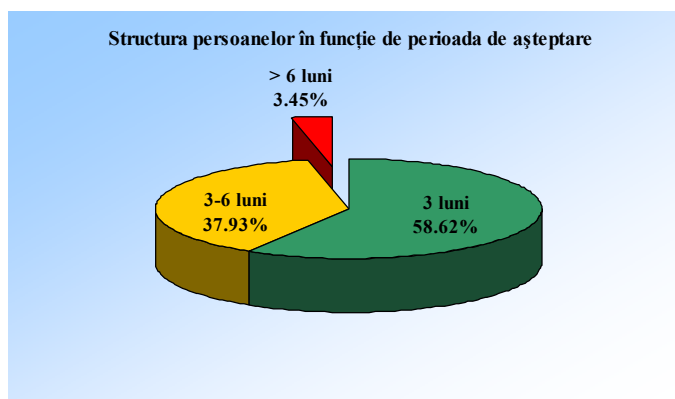
Tip răspuns	Nr persoane	Structura persoanelor %
Da	29	65.91
Nu	15	34.09
Total	44	

Evidențiem un procent important 65,91% din respondenți care au figurat în listele de așteptare și este interesant să urmărim mai departe precizările acestora privind perioada de așteptare până la obținerea produselor:

În funcție de perioada de așteptare, distribuția persoanelor este următoarea:

Perioada de așteptare	Nr persoane
3 luni	17
3-6 luni	11
> 6 luni	1
Total	29

Coroborând cele două grafice de mai sus, putem interpreta că în sistem lucrurile trebuie să se schimbe în sensul eliminării listelor de așteptare, o mai mare operativitate în emiterea deciziilor CAS, în beneficiul real al familiilor care îngrijesc copii și adulți cu handicap.

Să reținem că marea majoritate așteaptă peste 3 luni opținerea drepturilor legale și că un procent important îl reprezintă cei care așteaptă între 3 și 6 luni (40% din respondenți).

Am fost interesați dacă potențialii respondenți, în procesul de recuperare, au fost în unități sanitare cu paturi, sanatorii, stațiuni balneare, și dacă „da”, dacă au beneficiat de gratuitatea serviciilor de cazare și masă, pentru el ca persoană cu handicap cât și pentru însoțitor sau asistent personal.

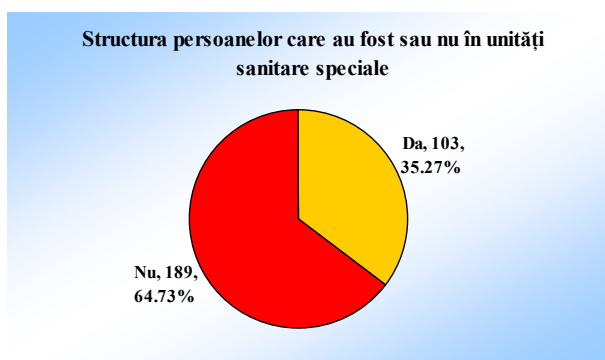
O primă întrebare, care a presupus variante de răspuns „da” sau „nu” a fost: ***Ați fost în procesul de recuperare în unități sanitare cu paturi, sanatorii, stațiuni balneare?***

La această întrebare, din cei 351 de respondenți, numai 292 de persoane precizează variantele de răspuns, diferența de 59 nefăcând-o.

Redăm repartitia persoanelor și graficul aferent:

Repartitia persoanelor care au fost sau nu în unitățile sanitare speciale

Tip răspuns	Nr persoane	Structura persoanelor (%)
Da	103	35.27
Nu	189	64.73
Total	292	

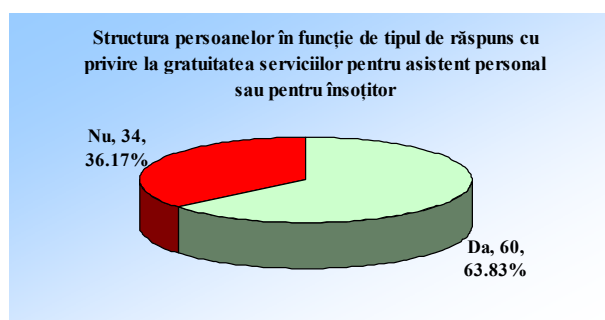

Constatăm că 103 respondenți (35,27%) în procesul de recuperare au fost în unități sanitare și intuim că acestea se găsesc în zona handicapului grav.

Pentru cei care au răspuns cu „da” – la întrebarea de mai sus, le-am pus următoarea întrebare: ***„Dacă da, ați beneficiat de gratuitatea serviciilor de cazare și masă pentru însoțitor sau asistent personal?”*** – cu variantele de răspuns: „da” sau „nu”.

Din totalul acestora, privind precizarea dacă au beneficiat de gratuitatea serviciilor de cazare și masă pentru el ca persoană cu handicap cât și pentru însoțitor sau asistent personal, au precizat numai 94 de respondenți. Redăm graficul privind structura răspunsurilor în sensul celor de mai sus.

Tip răspuns	Nr persoane	Structura persoanelor (%)
Da	60	63.83
Nu	34	36.17
Total	94	

Este îmbucurător răspunsul cu „**da**” pentru gratuitate a celor **60** de respondenți (**63,83%**) și ne îngrijorează procentul de **36,17%** din respondenți care sugerează prin răspunsul „**nu**” că au contribuit cu bani, bănuim noi, pentru cazarea și masa asistentului personal sau însoțitorului.

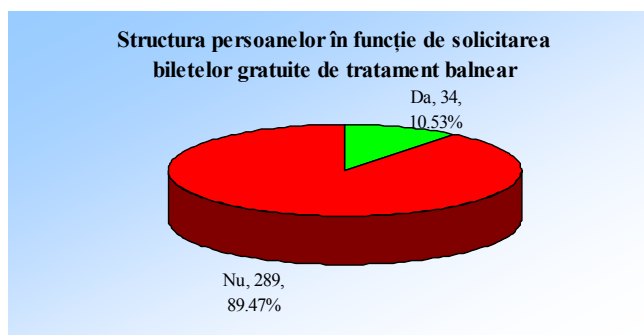
Asta înseamnă că mai sunt unități sanitare ai căror manageri, din rațiuni bugetare, nu recunosc și nu aplică textul de lege în spiritul și litera lui. Pentru noi este un abuz inexplicabil mai ales că avem de a face cu oameni care au nevoie de solidaritatea noastră.

Ca o continuitate a celor de mai sus, am fost interesați dacă cei îndreptățiți, cărora ne-am adresat, au uzat de un drept legitim, solicitând bilete gratuite de tratament balnear, adresându-le următoarea întrebare: **Ați solicitat vreodată bilet gratuit de tratament balnear?** cu variante de răspuns: „**da**” sau „**nu**”.

La această întrebare 323 de respondenți precizează astfel: **34 – „da”**; **289 „nu”** și pentru noi a fost interesant răspunsul celor cu „**nu**”, în sensul aflării din ce cauză, rezultând în subsidiar întrebarea: **„Dacă „nu” este pentru că nu ați știut de acest drept?”** având variante de răspuns: „**da**”; „**nu**”.

Redăm graficul și structura răspunsurilor:
Pentru prima întrebare:

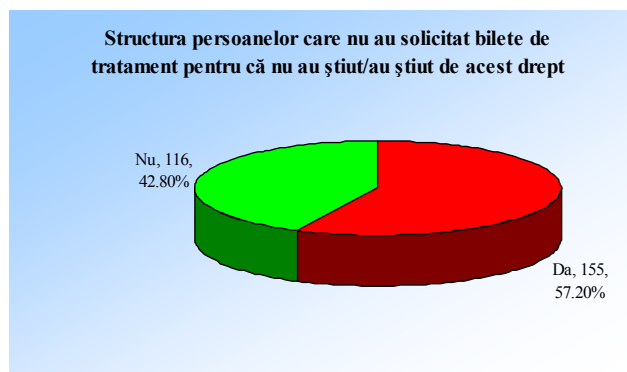
Tip răspuns	Nr persoane	Structura persoanelor (%)
Da	34	10.53
Nu	289	89.47
Total	323	

Cei **289** respondenți care **nu au solicitat** vreodată bilet gratuit de tratament balnear, ne informază prin răspunsuri astfel: **155 nu au știut de dreptul legitim**, deci o lipsă de informare, **116 au știut și nu au solicitat iar 18 nu au precizat**.

Graficul și structura pentru această situație:

Dacă nu, este pentru că nu ați știut		
Da	155	57,19557
Nu	116	42,80443
Total	271	93,77163
Nu au comunicat		
Total	18	6,228374
Total	289	

Este nevoie de o mai mare informare a opiniei publice privind drepturile persoanelor cu handicap atât din partea ONG-urilor cât și din partea autorităților și instituțiilor statului.

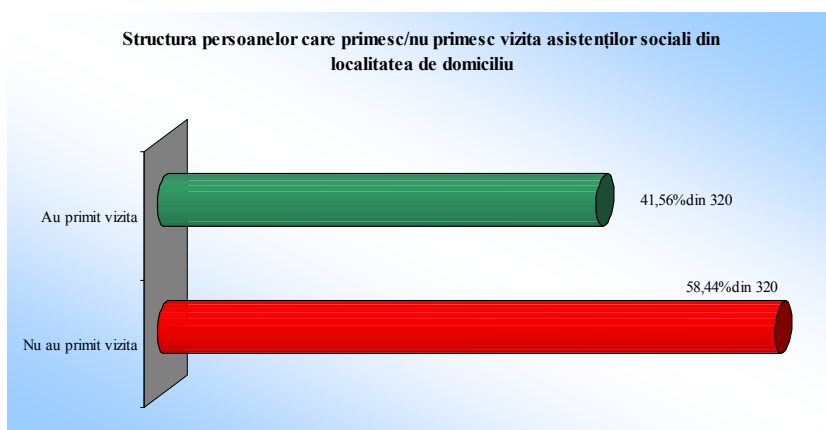
Tot la fel de adevărat este faptul că organizarea de către Casa Județeană de Pensii, pentru depunerea cererilor, lasă de dorit, descurajând eventualii beneficiari.

Am informat despre eșantionul nostru că 50% din el îl regăsim în mediul urban și 50% în mediul rural. Din textul Legii 448/2006 înțelegem uriașa responsabilitate a administrației publice locale în identificarea nevoilor grupurilor sociale defavorizate, dezvoltarea de servicii sociale etc.

Pornind de aici, am fost interesați de gradul de implicare al compartimentelor, birourilor, serviciilor sociale de pe lângă primării în identificarea celor de mai sus. Pentru aceasta am solicitat răspunsuri la următoarea întrebare: „**În localitatea de domiciliu primiți vizita asistentului/asistenților sociali angajat/angajați ai primăriei?**” – cu variantele de răspunsuri: „da”, „nu” și privind periodicitatea cu variantele de răspunsuri: „trimestrial”; „semestrial”; „anual”; „la doi ani”; „nu”. Din cei 351 de respondenți, 320 de persoane au răspuns la această întrebare precizând ceea ce regăsim în structurile și graficile alăturate, 198 fiind din mediul rural și 122 fiind din mediul urban.

În funcție de mediul de reședință aceștia se repartizează astfel:

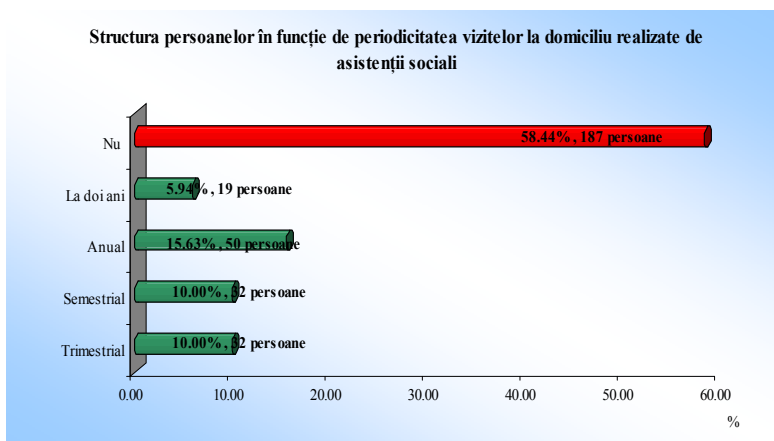
	Reședință	Nr persoane
Au primit vizita	Rural	86
	Urban	47
	Total	133
Nu au primit vizita	Rural	112
	Urban	75
	Total	187
Total		320

Constatăm că aproape 59% din respondenții care au precizat, nu au primit niciodată vizita asistenților sociali de domiciliu, atunci când au fost solicitați pentru anchete sociale specifice. Este un procent îngrijorător care ne transmite informația că anchetele sociale se fac din birou și că în felul acesta nu se cunosc realitățile, atât în mediul rural cât și în mediul urban. În aceste condiții, orizontul nostru de așteptare în ceea ce privește dezvoltarea de servicii sociale în comunitate se mărește, prevederile legale rămânând la nivelul unor simple texte fără a se întâmpla nimic în realitate.

Redăm repartiția persoanelor în funcție de periodicitatea vizitelor la domiciliu realizate de asistenții sociali

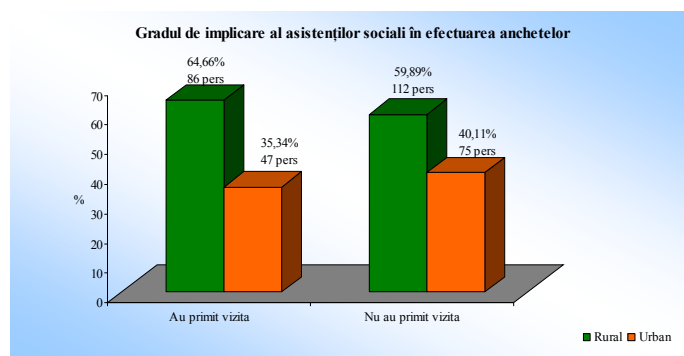
Perioada	Nr persoane	Structura persoanelor (%)
Trimestrial	32	10
Semestrial	32	10
Anual	50	15,6
La doi ani	19	5,9
Nu	187	58,5
Total	320	100

În continuarea celor de mai sus, dacă adăugăm la cei care au răspuns „**nu**” pe cei care au precizat că primesc vizita asistenților sociali **la doi ani**, rezultă că **65%** din respondenți nu se bucură de prezența asistentului social la domiciliu. Revine ca o responsabilitate majoră primarilor localităților sarcina de a înființa servicii publice de asistență socială (SPAS) profesioniste, în beneficiul membrilor comunității.

În sensul celor de mai sus, noi cunoșteam realitățile dar am vrut o confirmare, prin răspunsurile din chestionar ale celor cărora ne-am adresat, în felul acesta nemaiputând fi acuzați că teoretizăm în dialogurile noastre cu autoritățile fără niciun suport real. Această lucrare confirmă afirmațiile noastre cum că suntem deficitari, în comunități, privind asistența socială.

Constatăm din graficul de mai jos, după mediul de reședință, implicarea asistenților sociali în efectuarea de anchete sociale sau neimplicarea.

Secțiunea Educație, orientare, formare profesională, ocupare și angajare în muncă

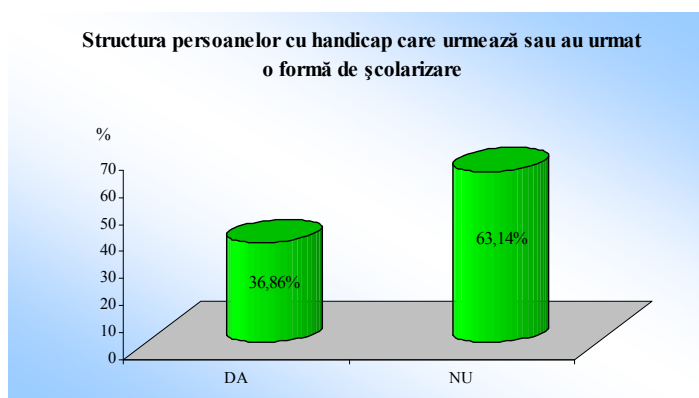
Am cumulat secțiunile din lege în acest capitol, considerând că pornind de la educație până la angajare în muncă, sunt importante orientarea și formarea profesională. Am gândit câteva întrebări specifice pentru a ne da seama de gradul de educație și cam câți din respondenți se găsesc pe piața muncii.

O primă întrebare în legătură cu persoana cu handicap a fost: **Persoana cu handicap urmează sau a urmat o formă de școlarizare, educație, în vederea formării profesionale?** cu variantele de răspuns: „**da**”; „**nu**”. Din totalul de **351** respondenți, numai **312(88,89%)** au precizat cu „**da**” sau „**nu**” privind școlarizarea și educația.

Cei 312 îi regăsim în structura și graficul alăturat:

Structura persoanelor cu handicap care urmează sau au urmat o formă de școlarizare

Tip răspuns	Nr persoane	Structura persoanelor (%)
Da	115	36.86
Nu	197	63.14
Total	312	

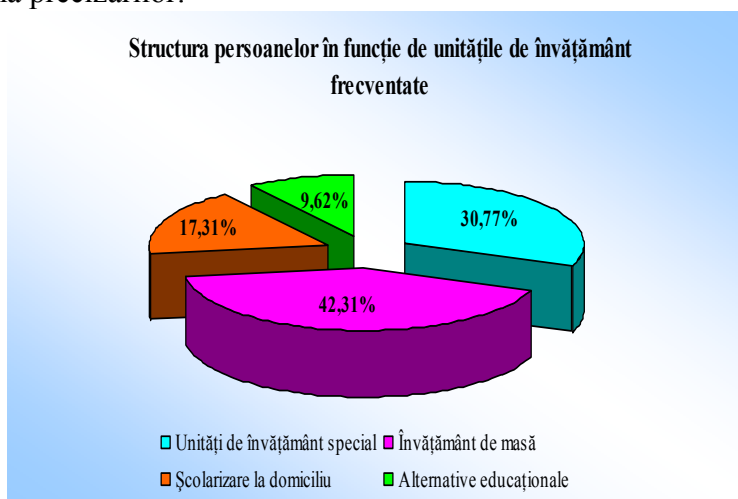

Este îmbucurător faptul că un număr important din respondenți, recunosc că au urmat o formă de școlarizare (36,86%), dar este trist că 63,14% din aceștia precizează că nu au urmat nicio formă de educație, școlarizare. Este adevărat că ponderea o reprezintă adulții (din 351 respondenți, 280 au precizat că sunt adulți) și că aceștia vin cu handicapuri din copilărie, adică din perioada sistemului comunist care nu a dezvoltat programe de educație pentru copiii cu handicap îngrijiți la domiciliu, ci numai pentru cei instituționalizați care reprezentau o minoritate.

Pentru cei care au recunoscut că au urmat o formă de școlarizare am fost interesați să aflăm în ce unități de învățământ au făcut-o sau o fac și în acest sens am formulat următoarea întrebare: **“Dacă da, a făcut-o sau o face în: unități de învățământ special, integrat în învățământul de masă, la domiciliu sau alternative educaționale?”** – La această întrebare, din cei 115 respondenți care au precizat că sunt școlarizați numai 104 au precizat tipul de învățământ.

Redăm structura și graficul rezultate în urma precizărilor:

Tip învățământ	Nr persoane	Structura persoanelor (%)
Unități de învățământ special	32	30.77
Învățământ de masă	44	42.31
Școlarizare la domiciliu	18	17.31
Alternative educaționale	10	9.62
Total	104	

Ținând cont de faptul că 62 de respondenți reprezintă copiii cu handicap, considerăm că 18 care precizează școlarizarea la domiciliu fac parte din acest grup deoarece învățământul la domiciliu s-a introdus după revoluție. Învățământul special este și el recunoscut în grafic în proporție de 30,77%, asta însemnând zona adulților și este îmbucurător procentul de 42,31% pentru învățământul de masă pe care ni-l dorim dezvoltat, în sensul integrării copiilor cu handicap în acesta.

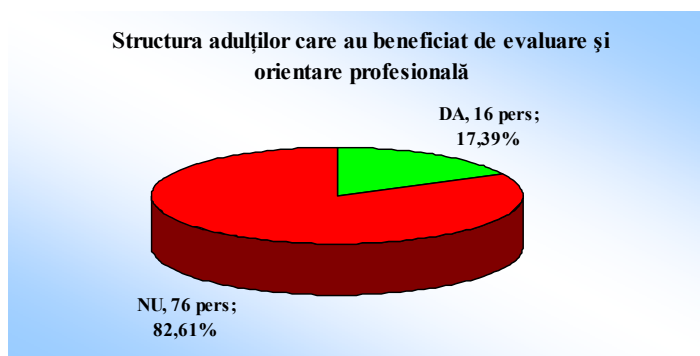
Legea 448/2006 obligă comisiile județene de evaluare a adultului cu handicap să facă evaluarea și orientarea profesională a acestuia. Ne-am gândit să aflăm dacă respondenții noștri au cunoscut, cu ocazia prezentării în fața comisiei, acest lucru. În acest sens am pus următoare întrebare: **Ați beneficiat de evaluarea și orientarea profesională, în cazul adulților, din partea comisiei județene de evaluare a persoanelor adulte handicap?** cu variante de răspuns: **“da”** și **“nu”**.

Din totalul de 280 de respondenți adulți au precizat la această întrebare 92 persoane (32,86%), după cum urmează a vă arăta în graficul alăturat:

Repartiția persoanelor după tipul de răspuns cu privire la evaluarea și orientarea profesională din partea comisiei județene de evaluare a persoanelor adulte cu handicap

Tip răspuns	Nr persoane	Structura persoanelor (%)
Da	16	17.39
Nu	76	82.61
Total	92	

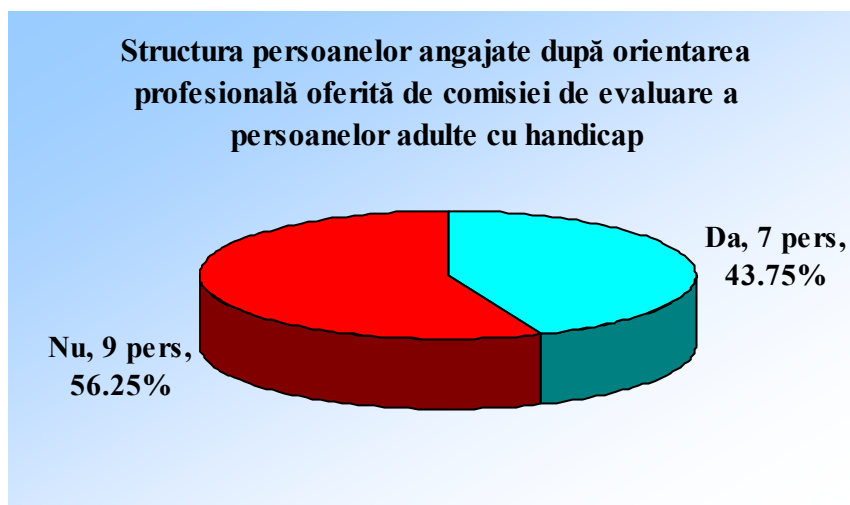

Se cunoaște că mulți din respondenți au gradul de handicap cu caracter „permanent”, obținut înaintea apariției noului cadru legislativ care obligă comisiile să facă această evaluare și orientare profesională. Așa explicăm de ce așa de puțini au precizat la întrebarea de mai sus. Anul 2007 a fost primul an de aplicare a noii legislații. Răspunsul cu „**da**” numai de la **16 persoane** ne indică faptul că la nivelul comisiilor județene nu s-au format echipele complexe de evaluare formate din specialiști, așa cum prevede legea și aceasta din constrângeri bugetare. Nutrim speranța formării acestor echipe de specialiști pe lângă comisiile respective cât mai curând posibil.

Am fost interesați câți din respondenții noștri se regăsesc, în consecință, pe piața muncii și le-am adresat întrebarea necesară celor care recunosc că au beneficiat de orientare profesională astfel: ***Dacă da, v-ați găsit un loc de muncă?*** cu variante de răspuns: „**da**”; „**nu**”.

Celor 16 care au răspuns cu „da” la întrebarea privind orientarea profesională, în ceea ce privește precizarea cu „da” și „nu” la întrebarea de mai sus, le regăsim răspunsurile în structura și graficul de mai jos:

Tip răspuns	Nr persoane	Structura persoanelor (%)
Da	7	43.75
Nu	9	56.25
Total	16	

Iată că aproape 50% din cei care au beneficiat de orientare profesională îi regăsim pe piața muncii fiind persoane integrate social.

Considerăm că instituțiile statului pot face mai mult în acest sens, astfel încât cât mai mulți adulți cu handicap să capete identitate, siguranță socială și să devină foarte buni contribuabili.

Mediul de afaceri trebuie stimulat pentru a angaja persoane cu handicap și în acest sens propunem instituirea de facilități fiscale. Revine și ONG-urilor din domeniu obligația de a media în relația cu angajatorii și instituțiile statului în beneficiul angajării adulților cu handicap. Tot la fel de adevărat trebuie să recunoaștem ca o piedică lipsa accesibilizărilor, a transportului adaptat, neinformarea angajatorilor privind dezvoltarea de ateliere protejate și facilitățile prevăzute de actualul cadru legislativ.

Secțiunea transport, facilități, prestații sociale

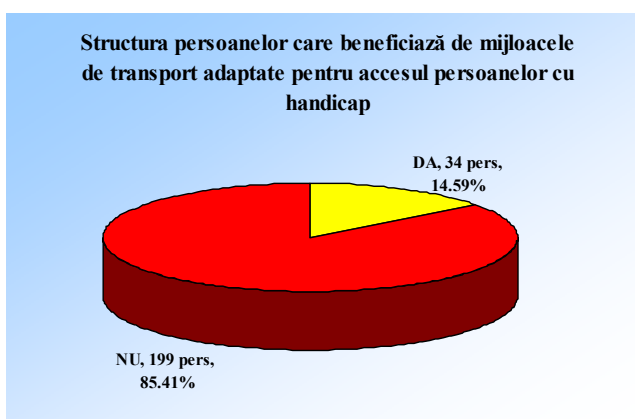
Se cunoaște că din totalul persoanelor cu handicap 96% sunt la domiciliu. Din capitolele și secțiunile legii am selectat câteva drepturi privind transportul, facilitățile și prestațiile sociale, gândind întrebări punctuale pentru acestea.

Adresabilitatea primei întrebări a fost pentru mediul urban privind eventualul transport public organizat de autorități, adică în orașele: Pitești, Mioveni, Curtea de Argeș, Topoloveni, Câmpulung, Costești. Întrebarea : ***În localitatea de domiciliu, avându-se organizat transportul public, sunt mijloace de transport adaptate pentru accesul persoanelor cu handicap?***” a vizat variantele de răspuns „da” sau „nu”.

Din cei 351 de respondenți nu au precizat 118 și au precizat **233**, regăsind în variantele de răspuns 34 pentru „da” și 199 pentru „nu”, așa cum reiese din structura și graficul de mai jos:

Repartiția persoanelor care precizează cu privire la adaptarea mijloacelor de transport public adaptate pentru accesul persoanelor cu handicap

Tip răspuns	Nr persoane	Structura persoanelor (%)
Da	34	14.59
Nu	199	85.41
Total	233	

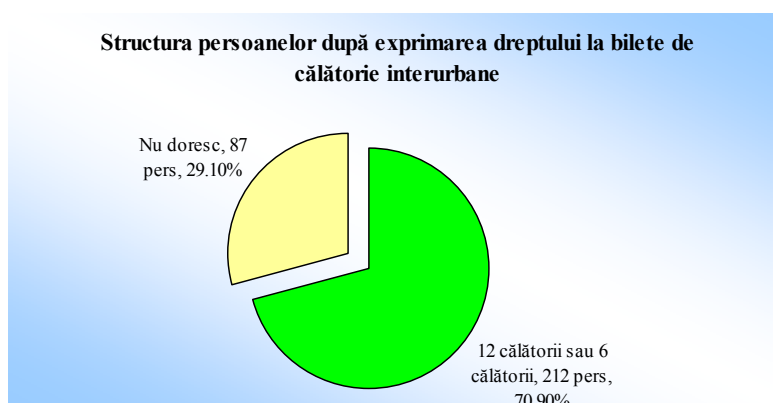
În **Legea 448/2006** este prevăzut termenul de **31.12.2010** pentru ca autoritățile să organizeze în comunități un transport public adaptat pentru accesul persoanelor cu handicap. Considerăm că cei 34 care au răspuns cu „da” nu au cunoscut noțiunea de „transport adaptat” deoarece, din investigațiile noastre, în niciunul din orașele de mai sus nu există transport adaptat. Și cei din mediul rural se regăsesc în totalul celor care au precizat „nu” deoarece, reamintim, din mediul urban ne-au răspuns 134 persoane și cu „nu” ne-au răspuns **199** persoane, aceștia resimțind lipsa transportului adaptat când vin în mediul urban..

Aveam această certitudine, încă din start, dar am vrut să testăm gradul de informare al eventualilor respondenți. Reamintim faptul că în legislația trecută a fost prevăzut un termen pentru rezolvarea problemei, acesta fiind **31.12.2007**. Nutrim speranța rezolvării de către autorități și operatorii de taxi (pentru aceștia termenul de adaptare a unui mijloc de transport a fost **6 luni – respectiv 30.06.2007**) a obligațiilor legale mai ales că nou înființata **Inspecție Socială** are în planurile de control tematici și sub acest aspect.

Următoarea întrebare din chestionar a vizat interesul nostru privind transportul interurban, respectiv gradul de folosire a biletelor pentru **12, respectiv 6 călătorii dus-întors** pe an, pentru cei cu **handicap grav, respectiv accentuat**: „ *Beneficiați de gratuitatea transportului interurban, la alegere, persoana cu handicap grav, însoțitorul sau asistentul personal al acestuia în limita a 12 călătorii dus-întors pe an? sau a 6 călătorii dus-întors pe an persoana cu handicap accentuat?*” cu variante de răspuns „da”, „nu”, „nu doresc”. Din **351** de respondenți, **299** au precizat în sensul celor de mai sus și vă prezentăm structura și graficul pentru aceste precizări.

Repartiția persoanelor care beneficiază de gratuitatea transportului interurban și a celor care nu doresc să uzeze de acest drept

Nr. călătorii	Nr persoane	Structura persoanelor (%)
DA 12 călătorii sau 6 călătorii	212	70.90
Nu doresc	87	29.10
Total	299	

Pondere de 30% din respondenții care **nu doresc** să ridice biletele necesare, de la DGASPC – Argeș, se explică prin faptul că atât pe CFR cât și pe transportul auto, nu regăsim adaptări care să permită accesul persoanelor cu handicap grav, în fotolii rulante. Termenul legal pentru crearea accesului neîngrădit, pe aceste mijloace de transport este de 31.12.2010.

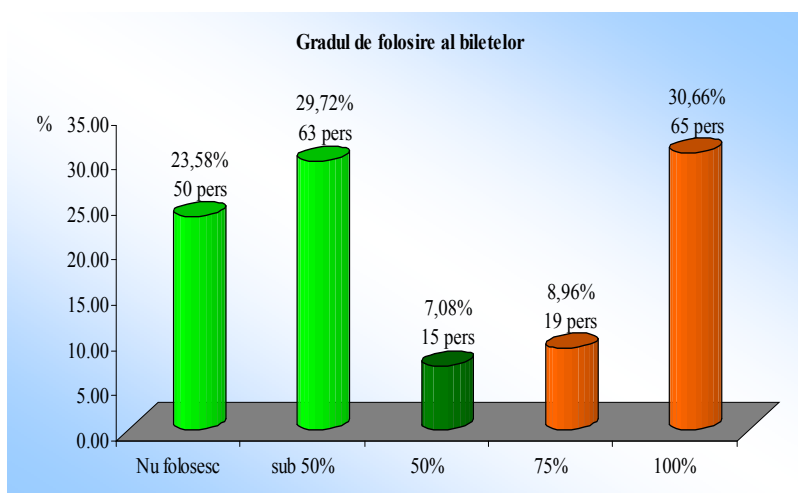

Interesant a fost pentru noi să aflăm gradul de folosire a biletelor de transport interurban, solicitate de către cei care le ridică, în acest sens punând, pentru cei cu varianta de răspuns „da” **12 călătorii** sau **6 călătorii**, întrebarea corespunzătoare interesului nostru : „ **Dacă da, le folosiți: 100%, 75%, 50%,sub50%?**”.

Să analizăm împreună structura și graficul rezultate în urma precizărilor celor **212** respondenți care au recunoscut că-și ridică cu consecvență biletele de transport interurban, ca un exercițiu de aplicare a unui drept legal.

Gradul de folosire al biletelor de transport

Folosire bilete	Nr persoane	Structura persoanelor (%)
Nu folosesc	50	23.58
sub 50%	63	29.72
50%	15	7.08
75%	19	8.96
100%	65	30.66
Total	212	100

Constatăm că dacă vom cumula pe cei care le ridică și nu le folosesc (**50 de persoane**) cu cei care recunosc că le folosesc sub **50% (63 de persoane)** și cu cele **87 de persoane** care nu doresc să uzeze de drept, rezultă un total de **200 de persoane respondente dintr-un total de 299**, adică **67%** de respondenți cărora acest drept nu le oferă niciun fel de satisfacție. Explicația este aceeași, **lipsa transportului adaptat**, și regretăm faptul că atunci când am depus amendamente la proiectul actualei legi 448/2006, amendamentul nostru care viza **acordarea unei sume /călătorie echivalente a unui preț de călătorie CFR clasa a II-a pentru o distanță dus-întors medie de 400 km, nu a fost acceptat.**

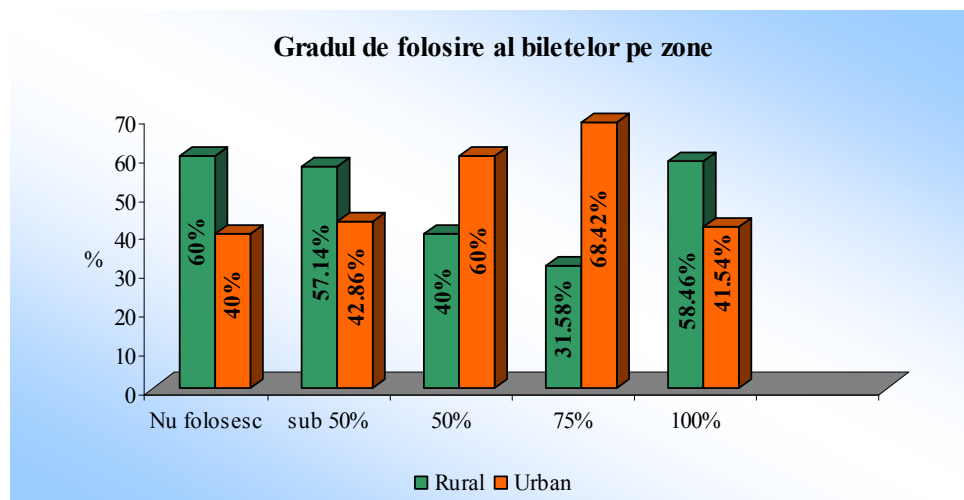
În spatele gestionării acestui drept regăsim cheltuieli mari în sistem cu: tipărirea biletelor pe CFR și auto, gestionarea și eliberarea acestora, decontările cu firmele de transport auto și CFR, salarizarea funcționarilor care se ocupă de toate cele de mai sus, cheltuieli bancare (comisioane) și altele.

În urma acestui studiu vom susține în continuare o listă de amendamente necesare pentru a elimina discriminările (unii uzează de un drept și alții nu), întrucât calculele noastre arată că se vor cheltui mai puțini bani în varianta propusă de noi, care este și mai echitabilă și de folos.

Pentru susținerea celor de mai sus, este demn de analizat și graficul următor, în care regăsim mediu de reședință al respondenților, respectiv rural și urban, raportați la gradul de folosire al biletelor de transport. Gradul de folosire al biletelor de transport repartizat pe zone de reședințe este prezentat în graficul de mai jos.

Graficul trebuie interpretat coroborat cu cel anterior în sensul de a ne explica procentele ca raportate la numărul de persoane pe categorii de folosință.

Mergând mai departe, adresându-ne adulților cu handicap, eventual proprietari, am fost interesați dacă în localitățile de domiciliu beneficiază de scutirea plății impozitului pe clădire. Ne interesa atitudinea față de aceștia a edililor șefi (primarilor), a gradului de informare privind acest drept (întrebarea având și acest rol) și în acest sens am formulat următoarea întrebare: **„Persoana cu handicap grav sau accentuat fiind, având și calitatea de proprietar, beneficiați de scutire de la plata impozitului pe clădire?”** cu variantele de răspuns: „da” sau „nu”.

Ne-au răspuns cu precizări un număr de 184 respondenți conform structurii și graficului alăturat:

Repartiția persoanelor cu handicap care beneficiază sau nu de scutire de la plata impozitului pe clădire.

Din totalul de 351 de respondenți, 184 respondenți (52,42%) au precizat dacă sunt scutiți sau nu de la plata impozitelor pe clădiri și 167 de respondenți (47,58%) nu au precizat acest lucru.

Tip răspuns	Nr persoane	Structura persoanelor (%)
Da	94	51.09
Nu	90	48.91
Total	184	

Procentul de 48,91% din respondenți care au precizat „nu” ne confirmă abuzurile primarilor de domiciliu, funcționarilor din primărie, lucru confirmat și de un respondent din localitatea Țițești care, alături de chestionar, ne-a înaintat o mică scrisoare, în care reclamă că în localitate se acordă scutirea legală numai pentru cei cu handicap grav și că dânzei, persoană cu handicap accentuat, i s-a refuzat acest drept legitim. Totalul de 167 respondenți care nu au precizat cu „da” sau „nu” la întrebare, îl explicăm astfel: neinformare privind acest drept, sunt persoane cu handicap fără capacitate de exercițiu (puși sub interdicție) provin din rândul familiilor care îngrijesc copii.

Constatăm o discriminare conferită de contextul legal, în sensul că se acordă scutire de la plata impozitului pe clădire, numai persoanelor cu handicap proprietari, omițându-se faptul că multe persoane cu handicap nu vor fi niciodată proprietari, sunt în îngrijirea familiilor care nu se bucură de această facilitate, la acestea adăugând și familiile care îngrijesc copii cu handicap. Facilitatea se răsfrânge numai pentru o parte din totalul persoanelor cu handicap și considerăm că este inechitabilă prevederea legală. Pentru cele de mai sus gândim să depunem un amendament pentru modificarea Legii 448/2006 și a codului fiscal.

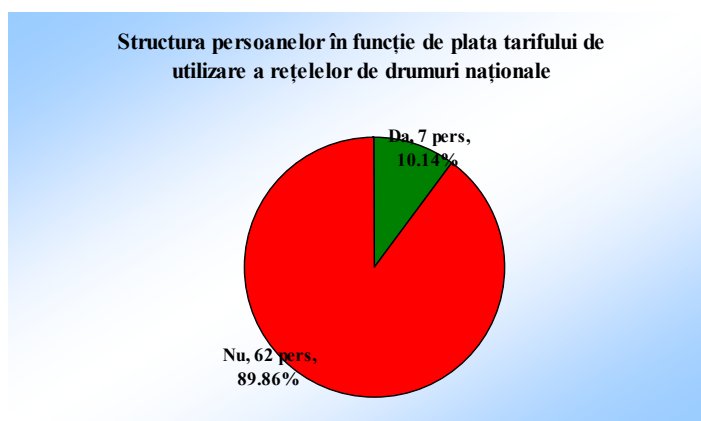
Tot la această secțiune, pornind de la un drept legitim, am gândit o întrebare pentru persoanele adulte cu handicap posesoare de autoturisme adaptate și pentru familiile care îngrijesc copii și adulți cu handicap și posedă un autoturism, adresându-le întrebarea cu privire la scutirea de la plata rovișnetelor: **„Persoana cu handicap, deținătoare de autoturism adaptat, sau persoanele care au în îngrijire și dețin autoturism, a/au solicitat scutire de la plata tarifului de utilizare a rețelelor de drumuri naționale (rovișneta)?”** cu variantele de răspuns: „da” sau „nu”.

În mod evident, din totalul **351 de respondenți, ne-au răspuns numai 69** explicația fiind că nu toți sunt proprietari de autoturisme. Structura și graficul de mai jos ne indică faptul că foarte puțini sunt informați de acest drept și că va trebui să informăm opinia publică despre aceasta.

Repartiția persoanelor cu handicap, familiilor, care au solicitat sau nu scutire de la plata tarifului de utilizare a rețelelor de drumuri naționale

La această întrebare au răspuns 19,66% (69 persoane) din totalul de 351 de respondenți.

Tip răspuns	Nr persoane	Structura persoanelor (%)
Da	7	10.14
Nu	62	89.86
Total	69	

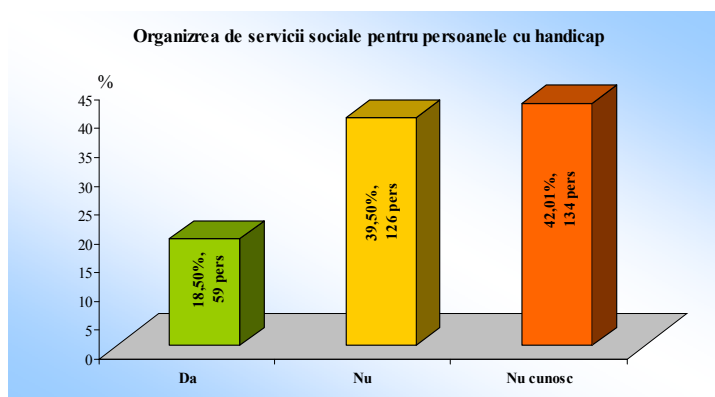
Rolul de a informa cu privire la acest drept revine DGASPC-urilor județene, ONG-urilor, autorităților publice locale de domiciliu prin asistenții sociali.

Legat de această zonă de interes am fost curioși să aflăm în ce măsură, în localitățile de domiciliu ale respondenților, sunt dezvoltate servicii sociale pentru persoanele cu handicap. Vom regăsi în lege obligațiile autorităților locale de a identifica în comunitate nevoile persoanelor cu dizabilități și în dificultate și de a dezvolta servicii sociale specifice, cât și obligații privind informarea comunității cu privire la acestea. În acest sens am pus întrebarea: **„În localitatea de domiciliu sunt organizate servicii sociale pentru persoanele cu handicap?”** cu variantele de răspuns: „da”; „nu”; „nu cunosc”.

Această întrebare a vizat gradul de informare al respondenților privind serviciile sociale, nivelul de dezvoltare al serviciilor sociale și structura și graficul de mai jos sunt elocvente.

Din totalul de 351 respondenți, 319 (90,88%) au precizat în variantele de răspuns, un procent important. Cei care au răspuns cu „da” probabil că provin din **mediul urban**, unde, după revoluție, s-au dezvoltat servicii sociale în special ale DGASPC și în foarte puține cazuri ale primăriilor, cât și ale ONG-urilor.

Tip răspuns	Nr persoane	Structura persoanelor (%)
Da	59	18.50
Nu	126	39.50
Nu cunosc	134	42.00
Total	319	90.88

Ne îngrijorează procentul de 18,5% din respondenți, care au precizat „da” adică **59 de persoane din 319**, pentru noi însemnând un grad insuficient de informare cu privire la serviciile sociale și care ne dă certitudinea că această misiune, de a informa, nu se exercită în cadrul SPAS-urilor primăriilor.

Pentru cei care bănuiam că o să răspundă „da” am fost interesați dacă întradevăr cunosc serviciile sociale și în acest sens am pus, în subsidiar, întrebarea: **„Dacă da, acestea sunt acordate la domiciliu?”** cu variante de răspuns: „da”; „nu”; **comunitate** „da”; „nu”; **în centre de zi și centre rezidențiale** „da” sau „nu”.

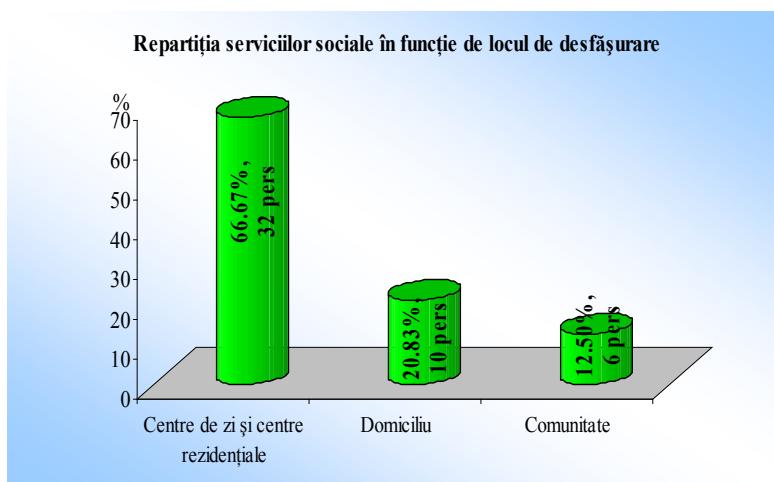
Suntem surprinși că din cei **59** din graficul de mai sus care au precizat „da” numai un număr de **48** respondenți precizează natura serviciilor din comunitate.

Graficul de mai jos reflectă răspunsurile că cele mai cunoscute sunt centrele de zi.

Dacă în localitatea de domiciliu sunt organizate servicii sociale pentru persoanele cu handicap, acestea pot fi acordate la domiciliu, comunitate, în centre de zi și centre rezidențiale

Locație	Nr persoane	Structura persoanelor (%)
Centre de zi și centre rezidențiale	32	66.67
Domiciliu	10	20.83
Comunitate	6	12.50
Total	48	

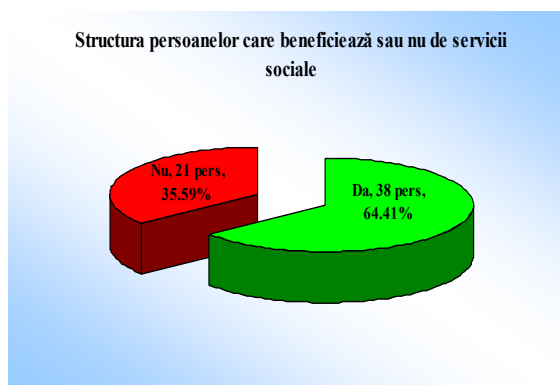

Ne-a interesat să aflăm dacă persoanele care știau de existența serviciilor sociale beneficiază sau nu de ele. Le-am adresat întrebarea: „***Ați beneficiat sau beneficiați de ele?***” cu variantele de răspuns „***da***” sau „***nu***”. Constatăm că din cei care știau de existența serviciilor, cei 48 din structura de mai sus, numai **38** declară că ar fi beneficiat de ele, cu certitudine, **32 în centrele de zi** (vezi graficul de mai sus) **10 la domiciliu** și **6 în comunitate**, așa cum au înțeles ei să precizeze.

Graficul și structura următoare reflectă răspunsurile respondenților

Repartiția persoanelor în funcție de modul în care beneficiază sau nu de aceste servicii sociale

Tip răspuns	Nr persoane	Structura persoanelor (%)
Da	38	64.41
Nu	21	35.59
Total	59	

Ca o noutate în noua lege, apare accesul la parcările publice amenajate pentru persoanele cu handicap posesoare de autoturisme adaptate, pe baza unui card legitimație aprobat prin ordin al președintelui ANPH. La data aplicării chestionarului acest ordin de aprobare a modelului cardului legitimație fusese emis și publicat în Monitorul Oficial, știam că autorităților publice locale (primăriilor) le va lua timp pentru relizarea acestora, dar am pus întrebarea, mai mult pentru informarea adresanților:

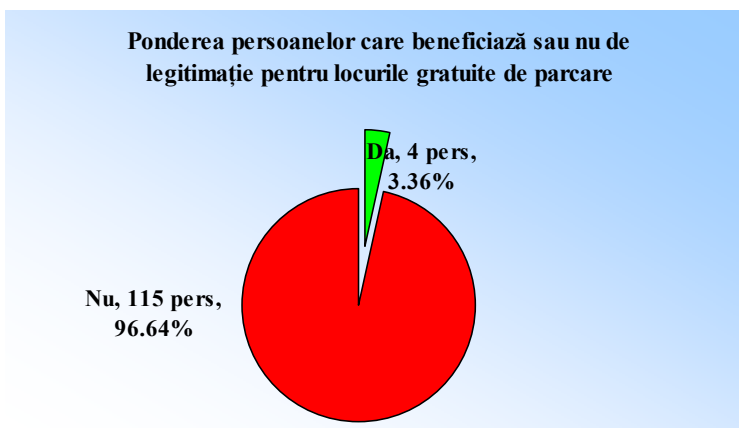

„ *Persoana cu handicap, posesor de autoturism, motociclete cu ataș etc. sau familia posesoare de autoturism, beneficiază la cerere, de card legitimație pentru locurile gratuite de parcare?*” cu varianta de răspuns „*da*”, „*nu*”.

Dintr-un total de **351** repondenți, ne-au răspuns **119** – majoritatea precizând „**nu**”, exact la ceea ce ne așteptam, și suntem surprinși de cele 4 persoane care precizează că da.

Distribuția persoanelor care beneficiază sau nu de legitimație pentru locurile gratuite de parcare

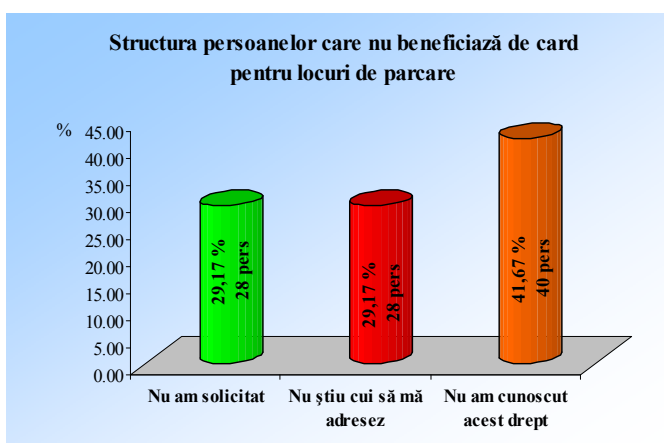
Tip răspuns	Nr persoane	Structura persoanelor (%)
Da	4	3.36
Nu	115	96.64
Total	119	

Anticipând că vom avea multe răspunsuri cu „nu”, am pus întrebarea: „*Dacă nu, este pentru că : nu am solicitat, nu știu cui să mă adresez, nu am cunoscut acest drept?*”.

Cei 115 care îi regăsim în graficul de mai sus la poziția „**nu**” precizează la întrebarea de mai sus, cauzele pentru care nu sunt posesori de card de legitimație pentru parcare. Cei 28 de respondenți care au precizat „**nu am solicitat**” ne transmit că știau de dreptul legal și că nu și l-au exercitat.

Dacă nu este pentru că		
	Nr persoane	Structura
Nu am solicitat	28	29,17
Nu știu cui să mă adresez	28	29,17
Nu am cunoscut acest drept	40	41,67
Total	96	
Nu au precizat	19	16,52
Total	115	

Totalul cumulat al celor care au precizat „**nu știu cui să mă adresez**” (28), „**nu am cunoscut acest drept**” (40), adică **68 respondenți dintr-un total de 115** reprezintă 59,1% și dacă adăugăm la aceștia și pe cei

care nu au precizat (19), rezultă că **75,65%** din respondenți nu sunt informați de acest drept. Precizăm că aceste informații despre acest drept, ar trebui transmise, în comunitate, de către primăriile de domiciliu, spre ele urmând a se îndrepta cererile cetățenilor.

În județul Argeș, dintr-un total de 22.000 persoane cu handicap, în ceea ce privește gradul grav, regăsim 671 copii și 4.100 adulți. În legea 448/2006 avem un capitol distinct dedicat „**Asistentului personal**” al persoanei cu handicap. Luând în considerare cifrele de mai sus ne-am închipuit că majoritatea copiilor și adulților **cu handicap grav au asistent personal sau au optat spre „însoțitor”**. În cazul asistentului personal, acesta este salariat al primăriei de domiciliu, conform Codului Muncii, funcția regăsind-o și în Clasificarea Ocupațiilor din România (COR).

Argeșul numără 102 localități, respectiv 102 primării, în care regăsim copii și adulți cu handicap grav. Este adevărat că sunt mulți adulți cu handicap grav care **nu doresc asistent personal** și optează spre indemnizația pentru plata „**însoțitorului**”. Și într-un caz și în celălalt responsabilitățile de satisfacere a acestor opțiuni revin primăriilor și DGASPC Argeș. Deoarece prin noile acte normative **asistentului personal** i s-a conferit **salarizarea la nivelul asistentului social cu studii medii din sistemul bugetar** și nu cu studii medii debutant, cum a fost în vechea legislație, am fost foarte interesați de respectarea de către primari a Legislației pentru salarizarea acestor asistenți personali.

Reamintim faptul că din totalul de 351 respondenți, **202** îi regăsim recunoscând gradul **grav** și din aceștia **99** recunosc statutul de **asistent personal**, **55** opțiunea spre **însoțitor**, diferența de 48 până la **202 neprecizând**.

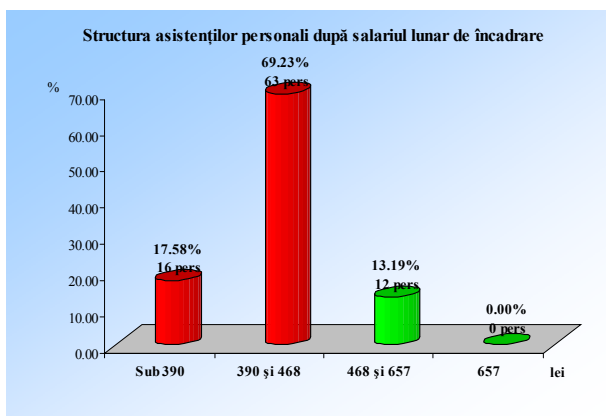
Am formulat pentru asistentul personal următoarea întrebare: „**Asistentul personal, cu contract de muncă încheiat cu primăria de domiciliu, beneficiază de un salariu lunar de încadrare: minim 468 lei; între 468 și 657 lei; mai mic de 468 lei; mai mic de 390 lei?**”

Precizăm că 468 și 657 lei reprezintă minimumul și maximumul legal de încadrare al asistentului personal la data transmiterii chestionarului. Cifra de 390 lei reprezintă salariul minim pe economie în sistemul bugetar.

Din cei **99** de asistenți personali, **91** precizează cum sunt salariați și regăsim situația acestora după cum urmează:

Repartiția asistenților personali în funcție de salariul primit

Salariul lunar de încadrare	Nr asistenți personali	Structura asistenților personali (%)
Sub 390	16	17.58
390 și 468	63	69.23
468 și 657	12	13.19
657	0	0.00
Total	91	100.00

Constatăm, cu indignare, că 17,58% precizează că au salariul de încadrare **sub minimul legal pe economie** și dacă la aceștia **adăugăm procentul de 69,23% sub minimul legal al salariului asistentului personal**, situația devine dramatică și realizăm că în marea majoritate a cazurilor, pentru primarii angajatori legislația nu are nicio valoare. Recunosc că sunt în intervalul **de minim și maxim legal**, privind salarizarea, numai 12 persoane, respectiv **13,19%** din respondenți.

Crearea Sindicatului Asistenților Personali Argeș este un lucru benefic și sperăm că împreună cu A.S.C.H.F-R Argeș va declanșa un proces de durată în justiția română, nu înainte de a sesiza organele abilitate ale statului ITM Argeș și Direcția Muncii Argeș.

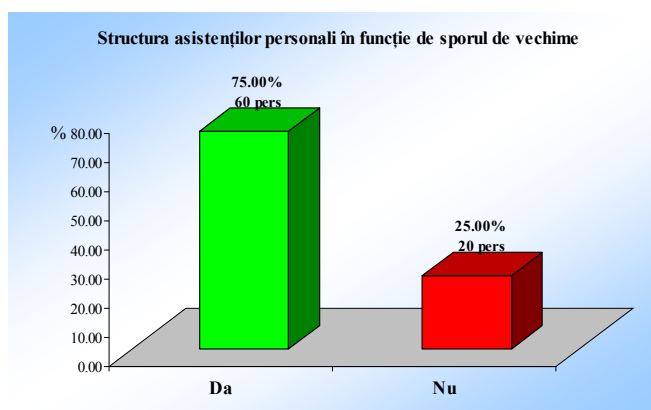
În AGA a organizației se vor informa membrii de ultimile prevederi legale și, fiind an electoral, se vor propune acțiuni concrete. Politicienii și decidenții politici trebuie să realizeze că acești asistenți personali, cândva, vor trebui să iasă la pensie și că vor deveni o problemă socială, prin obținerea de pensii mici, pentru guvernele care vor veni.

Intuind răspunsurile cu privire la salarizarea de încadrare, am fost interesați, pornind de la realitățile propriilor noștri membri, dacă la acele salarii neconforme se aplică măcar sporul de vechime legal, se acordă concediu anual de odihnă sau indemnizație pentru concediu de odihnă neefectuat. Pentru aceasta am pus următoarea întrebare: „ *Asistentul personal beneficiază de spor de vechime, concediu anual de odihnă sau indemnizație pentru concediu de odihnă neefectuat?*” cu variantele de răspuns: „da”; „nu”.

În primul rând sporul de vechime: din **99 de respondenți** numai **80 au precizat** și graficul de mai jos este elocvent.

Structura asistenților personali în funcție de sporul de vechime

Tip răspuns	Nr persoane	Structura persoanelor (%)
Da	60	75.00
Nu	20	25.00
Total	80	

Cei 19 care nu au precizat probabil că nu au știut cei acela spor de vechime, se mulțumesc cu ce le oferă primarul și din dorința de a avea mijloace de subzistență nu-și revendică drepturile. Constatăm că 25% din respondenți afirmă, cu fermitate, că nu li se acordă sporul de vechime și se mulțumesc, deasemenea, cu ce le oferă angajatorul. Realizând că asistenții personali sunt salarizați neconform constatăm că domnii

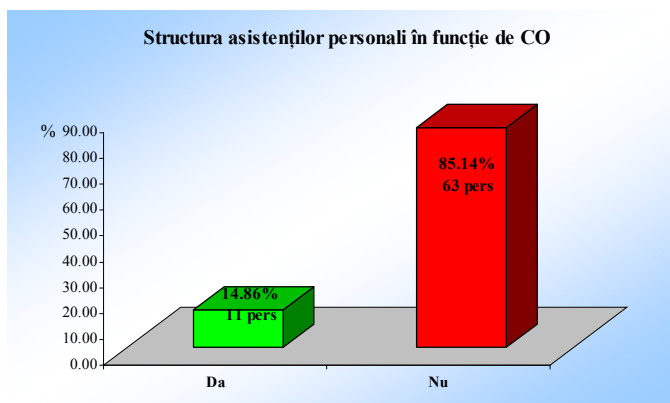
primari, pentru o parte din aceștia – vezi cele 60 de persoane care afirmă că primesc spor de vechime – acordă sporurile ca o compensare a ilegitimității nivelului salariului de angajare..

În ceea ce privește acordarea concediului de odihnă, precizează la această subsecvență **74 de asistenți personali** din totalul de **99** și vă invităm să analizăm structura și graficul alăturate.

85% din respondenți nu beneficiază de concediu legal de odihnă.

Structura asistenților personali în funcție de concediu de odihnă

Tip răspuns	Nr persoane	Structura persoanelor (%)
Da	11	14.86
Nu	63	85.14
Total	74	

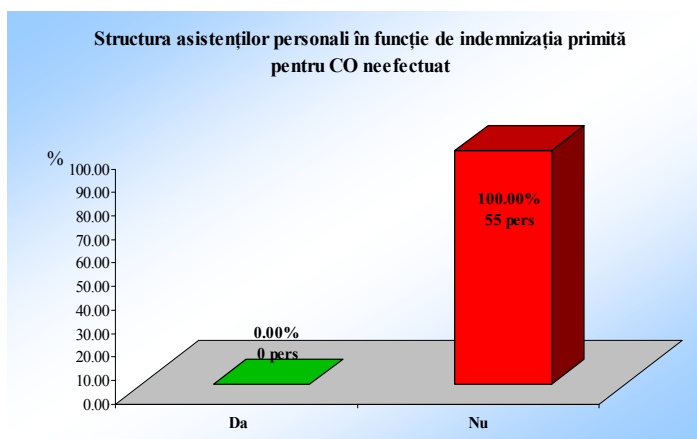

Intuid că asistenții personali nu-și efectuează concediu de odihnă, în finalul întrebării inițiale am dorit să aflăm dacă aceștia primesc măcar “**indemnizația**” pentru concediu de odihnă neefectuat.

În mod logic ne așteptam ca cei **63** de respondenți, care au precizat că n-au beneficiat de concediu de odihnă, să ne informeze cu privire la acordarea de către angajator a indemnizației pentru CO neefectuat. Regăsim în tabelul de mai jos numai 55 de respondenți care au precizat, cu fermitate, că nu au primit nici acest drept.

Structura asistenților personali în funcție de indemnizație pentru concediu de odihnă neefectuat

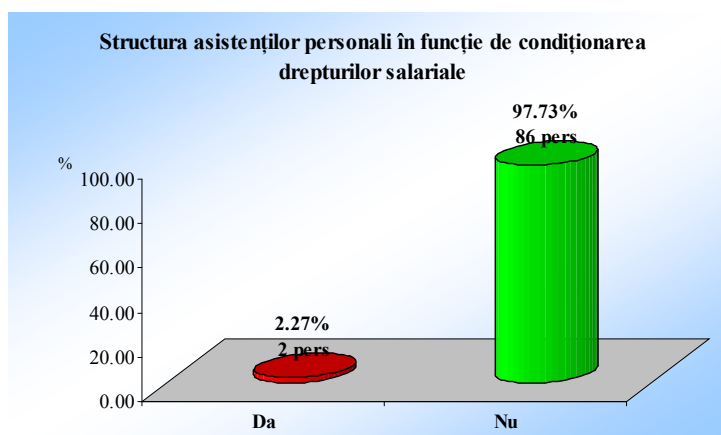
Tip răspuns	Nr persoane	Structura persoanelor (%)
Da	0	0.00
Nu	55	100.00
Total	55	

În presa locală am citit, la vremea respectivă, despre o localitate din Argeș în care primarul a condiționat salarizarea asistentului personal, de muncă în folosul comunității. Îngrijorați de acest semnal de presă am inserat în chestionarul nostru și întrebarea: „**Vi s-au condiționat drepturile salariale, ca asistent personal, de efectuarea de ore în folosul comunității?**” cu variantele de răspuns: „**da**”; „**nu**”, pentru a afla dacă fenomenul este izolat sau generalizat. La această întrebare, din totalul de **99 de asistenți personali**, au răspuns **88**, din care **2 (2,27%)** confirmă condiționarea salarizării. Redăm structura și graficul aferente acestei întrebări:

Condiționarea drepturilor salariale de efectuarea orelor în folosul comunității

Tip răspuns	Nr persoane	Structura persoanelor (%)
Da	2	2.27
Nu	86	97.73
Total	88	

Apreciem ca izolat fenomenul, și îl reținem pentru a atenționa autoritățile că el există.

Încă din vechea legislație, cât și în actuala, autoritățile publice locale, ca angajatori ai asistenților personali, au obligația de a organiza, odată la doi ani, cursuri de instruire pentru aceștia. După noua legislație, organizarea acestor cursuri se puteau face după apariția ordinului președintelui ANPH privind tematicile de curs. Acest ordin a apărut în 02.10.2007 și sperăm că primăriile vor organiza în 2008 primele cursuri.

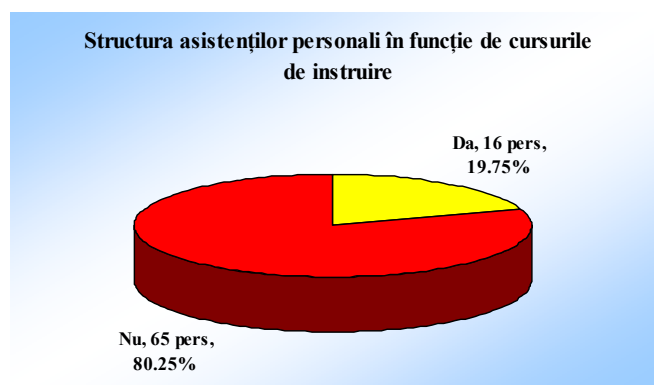
Întrebarea noastră : „ **Ca asistent personal ați participat la cursuri de instruire organizate de angajator?**” cu variante de răspuns: „**da**”, „**nu**” a fost gândită pentru trecutul multor asistenți personali, chiar din organizația noastră, care s-a înființat în 1991. Constatăm că din 99 asistenți personali au precizat cu „da” și „nu” numai **81**, vezi structura și graficul de mai jos . Ne îngrijorează răspunsurile „**nu**” **în proporție de 80,25%** și considerăm că se impune organizarea, de către angajatori, a cursurilor cât mai urgent.

Neorganizarea cursurilor, ne conduce la interpretarea următoare: „*voi rămâneți neinstruiți, bugetul primăriei nu este împovărat la capitolul cheltuieli, neavând pregătire nu ne puteți obliga la o evaluare a dumneavoastră ca asistenți personali și, prin urmare, nu puteți solicita salarizare între minimul și maximul legal, urmând a vă plăti cu minimul legal, dacă vrem!*” în ceea ce privește gândirea primarilor.

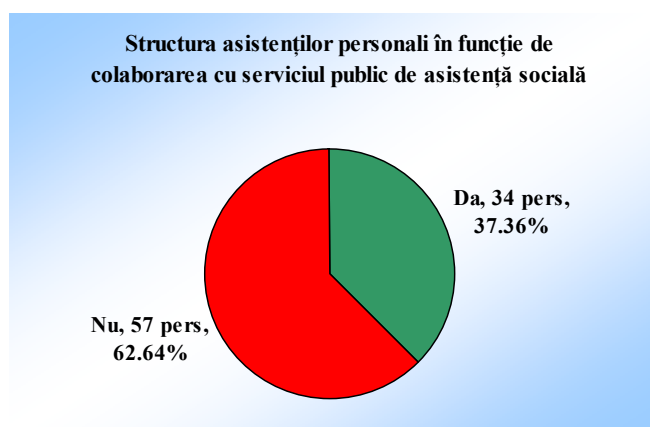
Repartiția persoanelor în funcție de participarea la cursurile de instruire organizate de angajator

Tip răspuns	Nr persoane	Structura persoanelor (%)
Da	16	19.75
Nu	65	80.25
Total	81	

Dezinteresul autorităților față de persoanele cu handicap grav și asistenții personali ai acestora este în mod evident o realitate confirmată și de prezentările de mai sus dar și de rezultatul răspunsurilor la o ultimă întrebare, privind asietntul personal. „ **Ați fost contactat, ca asistent personal, de serviciul public de asistență socială privind activitatea dumneavoastră?** cu variantele de răspuns: „da” și „nu”.

Din cei **99 de asistenți** personali numai **91** au precizat răspunsul la această întrebare, **34 (37,36%)** precizând “da” și **57 (62,64%)** precizând “nu”. Este posibil ca cei care au precizat “da” s-o fi făcut-o, interpretând vizita la domiciliu a asistentului social pentru o anchetă socială solicitată, în sensul întrebării noastre. Întrebarea noastră a vizat strict activitatea de asistent personal, care să facă obiectul unei vizite.

Încheiem aici minicercetarea noastră, concluzile și interpretările le regăsim în interiorul acesteia și lășăm posibilitatea de analiză și concluzii principalilor actori în domeniu social din sistem: DGASPC Arges, **Inspecția Socială Regională Sud-Muntenia din Pitești, primăriilor orașelor: Pitești, Câmpulung, Mioveni, Curtea de Argeș, Costești și Topoloveni, ANPH, Inspecția Socială de Stat, ONG-urilor** din domeniu.

Această minicercetare va conduce la elaborarea unor amendamente la **Legea 448/2006** republicată în 2008, care vor fi depuse împreună cu lucrarea birourilor parlamentare argeșene, **ANPH și Ministerul Muncii, cât și la Camera Deputaților, Senat și Guvern.**

MATERIALUL A FOST REALIZAT CU SPRIJINUL VOLUNTARILOR DIN PARTEA:

A.S.C.H.F-R filiala Argeș

A.H.N. Argeș

Acest proiect este finantat in cadrul Programului de Granturi Mici al Bancii Mondiale